

Em còn nhớ hay em đã quên

Trịnh công Sơn

Em còn nhớ hay em đã quên Nhớ Sài Gòn mưa rồi chợt
...nhớ hay em đã quên Nhớ Sài Gòn mỗi chiều gặp

nắng Nhớ phố xưa quen biết tên bàn chân Nhớ đèn đường từng đêm thao
gỡ Nhớ món ăn quen nhớ ly chè thơm Nhớ bạn bè chào nhau quen

thức Sáng cho em vòm lá me xanh Em còn nhớ hay em đã quên Bên hàng
tiếng Phố em qua gạch ngói quen tên Em còn nhớ hay em đã quên Khi chiều

xóm đôi khìghé thăm Có hai mùa vẫn đi về Có con đường nằm nghe nắng
xuống bên sông nước lên Ớn nô đùa giữa phố nhà Có nắng vàng lạc trên lối

mưa đi Em ra đi nơi này vẫn thế Lá vẫn xanh trên con đường
Em ra đi nơi này vẫn thế Vẫn có em trong tim cửa

nhỏ Vườn xưa vẫn có tiếng Mẹ ru Có tiếng em thơ có chút nắng trong tiếng gà
Mẹ Thành phố vẫn có những giấc mơ Vẫn sống thiết tha vẫn lấp lánh hoa trên đường

trưa đi Em còn nhớ hay em đã quên Nhớ đường dài qua cầu lại nối Nhớ những con
Em còn nhớ hay em đã quên Nhớ Sài Gòn những chiều lộng gió Lá hát như

sông nổi bao dòng kinh Nhớ ngựa thồ ngoại ô xa vắng Nói xôn xao hàng phố đêm
mưa suốt con đường đi Có mặt đường vàng hoa như gấm Có không gian màu áo bay

đêm Em còn nhớ hay em đã quên Trong lòng phố mưa đêm trời chân Dưới
lên Em còn nhớ hay em đã quên Quê nhà đó năm xưa có em Có

hiên nhìn nước dâng tràn Phố bỗng là dòng sông uốn quanh Em còn...
bóng dừa có câu hò Có con đường chờ mưa nắng đi.